

Nr. 27 (482)
XXK aastakäik

TALLINNA POLYTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, HEKTORAADI, ELKNU KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA.

Reedel, 15. septembril 1967

Eile varahommikul uudistasid möödakäijad Balti jaamas valgetes tekkides mehi (TPI AM), kelle nägudelt võis lugeda ootusärevust. Kohal olid ka filmimehed. Kell 8.37 peatus rong, mis tõi meie linn Gdanski Meditsiinilise Akadeemia T. Tylewcki nim. segakoori 80 lauljat. Perroo-

teise Riias. Meil antakse 2 kontserti. Poola tudengid tutvuvad meie meeskoori ridadest spetsiaalselt väljaõpetatud meeste abiga meie kodulinnaga: vaatavad linna panoraami Toompealt ja kõrghoone katusest Lenini puisteel, käivad Pirital, lauluväljakul. Loomulikult ei saa me

Külalised Gdanskist

nil kõlas «Meeste laul» ja seejärel kinnitati «vanadele» tuttavatele rinda Vana Toomas — meie linna sümbol. Saabujad olid meie meeskoori meestele tõepoolest «vanad» tuttavad, sest alles mõni kuu tagasi korraldasid nad meile unustamatu vastuvõtu Gdanskis, kus muuseumis esinesime ühel päeval 7000 kuulaja ees. Poola üliõpilaskoor prof. Ireneusz Lukaszewski juhatusel andis enne Tallinna saabumist 2 meenukat kontserti — ühe Viinuses,

lätta näitamata oma kätetööd — Glehni lossi. Kavas on ka kohutumisõhtu tassil kohvi juures. Täna öösel kell 00.05 sõidavad külalised Leningradi. Teeme kõik, et nad jääks meiega rahule. Kui Sa, lugupeetud lugeja, leiad, et kell ei ole veel 19.30 15. septembril, siis kiirusta ruttu «Kalevi» spordihalli, sest just siis algab Euroopa eliiti kuuluva koori viimane kontsert meie kodulinnas.

P. JÄGEL

Meie esimene kursus

1. septembril immatrikuleeriti meie instituudi päevasesse osakonda 1125 uut üliõpilast. Milline on siis meie uus vahetus? Iseloomustaksir, teda mõnede arvudega.

Meie instituudi statsionaarsete üliõpilaste pere kasvas 663 mehe (59%) ja 462 (41%) naise võrra. Nende hulgas on 885 (79%) ÜLKNÜ ning 5 NLKP liiget. 552 (49%) noort on pärit töölisperekonnast, 56 (5%) kolhoosiperekonnast ja 517 (46%) teenistujate perekonnast. Vastuvõetutest 172 omab alalist elukohta maal.

Otse koolipingist astus edasi õppima 748 (66%) abiturienti. Seevastu 72 (6%) noort on kandud meie üliõpilaste nimekirja ettevõtete stipendiaadina. Vähe-malt kaheaastast tööstaaži omab 115 (10%) immatrikuleeritustest.

Huvi pakuvad vast ka statistilised andmed vastuvõtueksamite tulemuste kohta. Üldse avaldas soovij sisseastumiseks 2069 noort 1125-le kohale, seega ühele kohale laekus keskmiselt 1,87 avaldust. Eksamitele ilmus 1899 noort ja neist sooritas positiivse hindega kõik eksamid 1326 ehk 70%. Hinde viis kõigis profileerivates ainetes kogus 55 sisseastujat. Hindele «5» ja «4» sooritas kõik sisseastumiseksamid 180 noort.

Vastuvõetute hulgas on 53 me-dallomanikku ja kesk-eriõppeasu-

lust kiitusega lõpetanud. 93 noort täiendas eelnevalt oma teadmisi TPI ettevalmistuskursustel.

Teaduskordade lõikes on juurdekasv järgmine: energetika-teaduskond kasvas 245 uue üliõpilase võrra, kelledest 150 õpib vene õppekeele rühmades; nende hulgas on 7 üliõpilast suunatud Läti ja Leedu NSV-st. Elektrotehnikateaduskonnas on vastavad arvud 235 ja 50 ning mehaanika-teaduskonnas 175 ja 80. Ehitus-teaduskonda tuli juurde 145 uut üliõpilast, neist vene õppekeele-ga rühmadesse 55 (üks koht oli eraldatud ja jäigi jakuudi noor-mehele). Keemiateaduskond täie-nes 125 tudengi võrra (25 vene õppekeele rühmas) ning ma-jardusteaduskond 200 tudengi võrra (53 vene õppekeele rüh-mades).

Seega 1125 noort, kes varsti asuvad õppetööle. Sooviksin omalt poolt, et nad kõik lõpetaksid instituudi, kõik ilma erandita.

Selleks jõudu tööle!

L. JOORITS

767 kõrgemat õppeasutust

Küsimustele, mida on vaja nõukogude kõrge-masse kooli astumiseks, ma vastan: kutsumust. Ja seda tuleb korrutada süstemaatilise tööga.

Nii vastas NSV Liidu Kõrgema- ja Kesk-eri-hariduse Komitee minister Vjatšeslav Jeljutin välismaa korrespondentidele.

Edasi ütles ta, et igal nõukogude inimesel on reaalne õigus õppida. See on õigus nagu kõik teisedki õigused, mida andis nõukogude rahvale 50 aastat tagasi saavutatud võit. Enne 1917. aastat, enne Suurt Sotsialistlikku Oktoobri-revo-lutsiooni, oli Venemaal 105 kõrgemat õppeasu-tust kokku 127 000 üliõpilasega. Põhiliselt õp-pisid sel ajal kõrgemates koolides rikaste vane-mate lapsed.

Veel 1919. aastal märkis Rahvahariduse Ko-missariaat, et meil on vähe kõrgema ja kesk-eriharidusega spetsialiste. Venemaal oli küll maailmakuulsaid teadlasi, kuid 3/4 rahvast oli veel kirjaoskamatu. Nõukogude riigi ees seisis tähtis ülesanne — luua intelligents, kes hak-kaks aktiivselt kaasa lööma riigi poliitilises, majandus- ja kultuurielus; üles ehitama sotsia-listlikku ühiskonda.

TÄHELEPANU!

Laupäeval, 16. septembril kell 20.00 toimub Tartus, Tartu Riikliku Ülikooli klubis

Eesti Üliõpilaste Ehitusmaleva lõpuõhtu

Õndatakse EÜE veterane ja selle aasta töönaisi ja töö-mehi.

Sissepääs tasuta. Ilmuda vormirõivastuses. Kaasa võtta hea tuju!

ÜLDIKE EÜE-st
Kas iga kiu
õhta mees?
Ei, aga nurga
arvamine pole
taljast.

Lühidalt ühiskondlikest tööd

Arvestatud 1000 üliõpilase ase-mel võttis sel suvel ühiskondli-kest tööddest osa vaid 480. Staapi saabus üle 150 avalduse tööddest vabastamiseks. Siia pole veel ar-vatud EÜE liikmeid ega ka spar-takiaadist osa võtnud sportlasi. Arvestades seda, et eelmisel su-vel olj ühiskondlikele töödele arvestatud 1100 üliõpilast ja osa võttis 285, on edasimineku mini-maalne.

Hämmastavad arvud!

Aga nüüd tuleb töövõlad liik-

videerida. Kuni 15. septembri-ni võib tudeng ise valida tööob-jekti, hiljem määrab selle Ühis-kondlike Tööde Staap.

Neld tudengeid, kes ka esime-seks novembriks ei lõpeta tööd, ootab vääriline tasu: stipendium-ist ilma jäämine, karistused...

Varsti koostatakse nimekirjad, kuhu märgitakse tööde hinded.

Lõpuks tahaks soovida senis-tele võlglastele head pealehakkam-ist juba septembris, või siis hiljemalt oktoobri alguses. Prae-gu pole aeg veel nii kallis.

Kiirustage!

ÜHISKONDLIKE TÖÖDE STAAP

Informatsiooniline teadaanne

Eile toimus ELKNU TPI Kom-itee pleenum alljärgneva päeva-korraga:

- 1) organisatsioonilised küsimu-sed
- 2) instituudi komsomoliorgani-satsiooni edaspidistest üles-annetest

Esimeses pävakorrapunktis vabastas pleenum Peeter Vähi ELKNU TPI Komitee sekretäri kohustest, seoses tema isikliku avaldusega. Samuti vabastas pleenum Mare Otsa ELKNU TPI Komitee büroo liikme kohustest (alus: isiklik avaldus). ELKNU TPI Komitee sekretäriks valiti Ahto Vellamaa (TPI lõpetanu). Samas valiti uueks komsomoli-komitee mittekooiseisuliseks sek-retäri asetäitjaks Tõnu Kaldre (LM-31) ja büroo liikmeteks

Dmitri Klenski (KK-77) ning Rein Tampere (TM-71).

Pärast pleenumit on ELKNU TPI Komitee büroo koosseis järg-mine:

AHTO VELLAMAA — sekretär
INDREK TOOME LE-111 — sekretäri asetäitja ideoloogilise töö alal

KALEV JOAKIT TM-71 — sek-retäri asetäitja siseorganisatsioo-nillise töö alal

TÕNU KALDRE LM-31 — sek-retäri asetäitja õppetöö alal büroo liikmed:

DMITRI KLENSKI KK-77
REIN TAMPERE TM-71
PEETER VÄHI TM-51

Teises pävakorrapunktis tegi ettekande äsjavallitud komsomo-likomitee sekretär Ahto Vella-maa,

Üleliiduline teaduslik-tehniline pinna- ja põhjave vete kaitse konverents

Tallinnas

Üle kolmesaja teadusemehe, kellest oma paar tosinat on doktorid ning kümme to-sinat kandidaadid, tuleb Tal-linnasse septembrikuu 19.—22. päevani aru pidama kü-simustes, mis käsitlevad põhja-ja pinnave reostusvastast võit-lust. Muuseumis ei ole üleaarune märkida, et selline suur ülelii-duline kokkutulemine on esime-ne, ja teeb muidugi au Tallin-na sedasorti meestele.

Peale selle toimub konverent-si raames II Üleliiduline heitvete se-gunemise ning veekogude ise-puhastuse sümposium. Just sel-lel alal on TPI teadusemehed saavutanud ülemaalse kuulsuse, mis ka mõnel puhul piire ületa-ma kipub. Üldse peetakse kol-me sektsoonis maha üle viie-kümne ettekande. Et vete reosta-mine on kujunenud üleilmseks suurhädaks, siis jääb soovida teadusemeestele edukaid jutu-ajamisi.

Konverentsi istungid toimuvad Teaduste Akadeemia, «Tööstus-projekti» ja «Eesti Energia» ruu-mides algusega 12.00.

R. TAMSALU,

Konverentsi informatsiooni-teenistus

TUDENGISUVI KASAHSTANIS

39 töötahelist ja seiklushimulist Tartu ja Tallinna tudengit asusid 29. juunil teele kauge ja romantikahõngulise Kasahstani poole. Väike eesti tudengite rühm kuulus Leningradi koond-ehitusrühma koosseisu, kellega koos võeti ette pikk teekond. Kolm ööpäeva sõitu oli küllalade esimeseks omavaheliseks tutvumiseks ja sidemete sõlmimiseks teiste rühmadega.

30. juunil võeti meid Stžutšinski jaamas vastu kui tõelist abiväge, öeldi palju sooje sõnu 1964 ja 1965. aasta Eesti ehitusrühmade aadressil ja pandi suuri lootusi ka meie rühmale.

Juba järgmisel päeval pärast saabumist tegime tutvumisekskurtsiooni lähemasse ümbrusse. Olime hämmastunud sealset kaunist loodusest. Täie õigusega võib Stžutšinski rajooni nimetada stepi päriliks, eriti üle NSV Liidu kuulsaat Borovoje kuurorti oma paljude smaragdroheliste järvede ja kõrgete teravtipuliste mägedega.

Meie põhiliseks tööobjektiks sai Eesti tudengite ammune šeflusalune Koturkuli Zooveterinaartechnikum, täpsemalt tehnikumi uue hoonetekompleksi rajamine.

Oma töösestiri jooksul jõudisime valmis ehitada garaaž-töökoda, pesumaja, ühiselamu katusse, peakorpuse aktusesaali ja tehnikumi aula, juurviljahoidla ja suure lao Koturkuli sohoosile, monteerisime vundamenti Koturkuli Keskkooli hoonel ning ehitasime koos Leningradi kunstnikuga monumentaalse mälestusmärgi kodusõjas langenuile. Töötasime keskmiselt 10 tun- di päevas, kord ka pühapäeval.

Ühe päeva teenistuse andsime rahufondi.

Meie tööd kroonis ka tubli tunnustus — 1. augustil tehtud kokkuvõtete põhjal tunnustati Eesti Ehitusrühm parimaks rajoonis ja anti üle sotsialistliku võistluse võitjale määratud punalipp.

Kogu sealviibimise ajal olime tihedasi sidemisi meie naabruses paikneva rahvusvahelise laagri üliõpilastega. Saime headeks sõpradeks prantslaste, ungarlaste, tšehhide, sakslaste ja kuubalastega. Toimusid vastastikused kü- laskäigud spordivõistluste, ühis-

TPI üliõpilased Oleg Jevgrefov ja Maie Vaga näitasid uudis- maal end kõige paremast küljest.

te laulude-tantsude ja lõkkeõh- tutega.

Külastasime ka Leningradi ehitusrühmi, tutvusime lähemalt üliõpilaseluga kangelaslinnas ja õppisime neilt palju toreid üliõpilaslaule.

Meie sportlastele kujunes triumfiks rajooni spartakiaad, kus võitsime kõik alad ja tulime ülekaalukalt esikohale. Suurt huvi pakkus kohalikele spordi-avalikkusele ka jalgpallimatš Eesti—Ungari.

Kohalikud elanikud suhtusid eesti üliõpilastesse sügava lugu- pidamise ja poolehoiuga, organi- seerisime ühiseid võrkpallivõist- lusi, tantsuõhtuid, andsime kont- serte, tutvustasime meie väikest Eestit.

28. augustil, töösestiri lõpu- tseremoonial öeldi palju tänusõ- nu tehtud töö eest. Anti kätte samuti autasud (7 medalit said ka Eesti rühma parimad). Aval- dati soovi, et tuleval aastal tu- leksime tagasi.

Ja olemegi jälle ühises ešeloni- nis, nüüd juba suurte sõprade ja heade tuttavatena. Lõbus reis mööda põhjateed läbi Siberi Ees- ti poole võis alata. Üks päev Leningradis ja 1. septembril, ra- hul oma suvepuhkusega, tervit- asime juba vastuvõtjaid Balli jaamas.

MAIE VAGA

ainuke kord olnud! Samuti sai laagris läbi viidud küllatki ma- hukas ankeetküsitlus, mis andis kaunis hea ülevaate laagris olnu- te seisukohtadest, lähematest eesmärkidest ja maailmatunnetu- sest.

Kui kirjeldatud seminari osa juurde liita põletav päike ja ka- rastav meri, populaarne tennis ja mõnus leilisaun, pisut fleg- maatiline bridž ja viimasele kontrastne twist, saabki lühikese ja väga põgusa ülevaate meie elust-olust laagris.

Tahaksin siinkohal kasutada võimalust ja tänada kõiki neid, kes leidsid aega ja tahtmist meiega mõtteid vahetada, aga samuti ka neid, kes hoolitsesid meie sõõgimurede ja muu heaolu eest.

PEETER VÄHI

Kasahstanis tuli endaga hästi toime.

Olukord pole normaalne, kui me eranditult kõik avalduste esitajad EÜE-sse vastu võtame. Staabil peab olema valikuvõimalus, see eeldab konkursi. Vastupidist tuleb ära holda EÜE suuruse piiramisega. Tahaks muidugi loota, et meie üritus seda- võrd kõlapinda leiab, et olulist pii- ramist vaja ette võtta polegi.

EÜE komplekteerimisel ja rühma- de kindlakstegeimisel peaksid olulist osa etendama tulevased rühmako- mandörid, kes koondaksid enda üm- ber tulevase rühma tuumiku, näitak- sid juba siin oma organiseerimis- oskust.

EPA võiks leida võimalusi suunata EÜE-sse üliõ- pilasi, kellel on auto- juhi, traktoristi vms. load. Samuti tuleks EPA-l leida võimalus üliõpi- laste praktika sooritamiseks EÜE-s.

Kunstilinstituudi üliõpilased võiksid moodustada kunstnike grupi, mis lii- gub ringi maleva rühmades, aitab kaasa näitliku agitatsioonil kujunda- misele ja teeb kunstnikutööd ka ko- hallikele organisatsioonidele. Selline grupp peaks olema võimeline küllalt hästi propageerima EÜE-d.

MALEVA TÖÜKOHAST JA -AJAST

Kuigi prof. A. Aarna kirjutas, et «juba järgmisel aastal ehitus- malevasse siirduva te üliõpilaste arv kasvab tunduvalt», ei tohiks malev enam liiga palju kasvada. Suurt malevat on raske juhtida. Ka komplekteerimisel tekib raskusi, sest peale ehitusmaleva töötava üliõpilased ka kõrge- mate koolide suvetöödel. Reaal- selt järgmise aasta suhtes plaan- ne tehes oleks vist õige, kui malev jääks sama suureks kui tä- navu või oleks isegi natuke väik- sem.

Ehitusmalev võiks järgmisel aastal tegutseda Kingissepa rajoonis, Hiiumaa rajoonis, Pärnu rajoonis, Lõuna-Eesti ja Tartu piirkonnas, Vormsi ja Kihnu saarel.

20. juunil peaksid rühmade asukohtadesse saabuma 5—10- liikmelised tuumikud (meister ja mõned brigadirid on kohal juba alates 1. juunist), maleva põhi- koosseis saabuks siis 1. juulil, esindajad teistest liiduvabariiki- dest tuleks kas 1. või 10. juuliks.

Maleva põhikoosseis lahkub siis malevast 31. augustil, kus- juures väikesed grupid jätkavad tööd kuni 10.—15. septembrini. Rühmad, mis töötavad kahe va- hetusega, saavad esimese va- hetuse ära 31. juulil ning võta- vad teise vahetuse vastu 1. au- gustil.

A. RIESEN,
EÜE komandöri asetäitja

hiksid tööd ainult regionaalsete staa- bid. Kubu jääb siis maleva kui ter- viku kujundamine, kes organiseerib ülemalevallisi õritusi, kes peab kogu maleva tasemel sidemisi teiste orga- nitega? Vastuvõetav oleks muidugi see, et EÜE staabis ei ole sel jubul 7—8 inimest, vaid 3—4 — komandör, poliitjuht, peainsener ja staabilülem (koordineerib EÜE staabi ja regio- naalsete staapide tööd), regioonil- staabis töötaksid komandöri asetäit- ja, regioonil insener ja varustaja.

Üliõpilasorganisatsiooni peaks juhtima üliõpilane. Praktika on näi- danud, et EÜE komandör võib olla üliõpilane. Kindlasti on tal aga liht- sam, kui maleva peainsener, regio-

naalsete staapide insener ja varustaja töötavad samal kohal mitu aastat järjest.

* Äärmiselt oluline on lõplikult seigeks teha EÜE staabi ja teiste orga- nisatsioonide vahelised suhted. Selles seisuses peab aga kõige pare- mini olema väljendatud printsiip, et EÜE pole lihtne töötegitajate armee, vaid eelkõige üliõpilaste vabatahtlik organisatsioon, mis kasvatab oma liikmeid töös ja puhkuses. Tundub, et kõige paremini jõuame sellise olu- korran siia, kui EÜE töötab alette- võtjana, seet just siis võib meie orga- nisatsioon tegutseda iseseisvalt ja temal lasub ka vastutus.

* EÜE staabi pealisesandeks ehi- tuslikust küljest peaks olema jõuda olukorran, et EÜE varustamisele ehitusmaterjalidega ja mehhanismi- dega oleks avatud «roheline tee». See peaks olema pealisesanne ja tundub, et tänavu tegeles staap sel- les mõttes liiga madalal tasemel.

* Rühmakomandöri määrab EÜE staap, komandöri asetäitja suhtes esitab ta rühmale omapoolse kandi- daadi, kelle rühm kinnitab või mitte aktiivse tööperioodi alguses.

MALEVA KOOSSEISUST

Tänavu määras ehitusmaleva näo suurel määral just see, et kaasa löid ka teiste liiduvabarii- kide ja Ungari RV üliõpilased. Ja tundub, et see ettevõtmise õigustas ennast.

Ehitusmaleval tuleks kindlasti ka tuleval aastal kutsuda enda ridadesse esindajaid meie maa teistest kõrgematest koolidest. Arvestada tuleks aga paari as- jaga.

Malevas võiksid töötada mõ- ned ehitusrühmad, mis koosnevad ainult teiste liiduvabariikide üliõpilastest (kasvõi näiteks Moskva Avioinstituut, kes sellist soovi juba avaldas). Analoo- gilis- es olukorras olnud EÜE rühm

KLOOGA 1967

«... kuigi nagu laulusalmis, kõik on «lai ja vaba» — tänase ri taha teada, mis on metsa taga... (U. Laht «Teekond murtud metsa»)

Käes oli möödunud suve kul- minatsioonipunkt, 20. juuli, kui Klooga spordilaagris algas insti- tuudi komsomoliaktiivi järje- kordne seminar-laager. Sisseju- hatuseks tahaksin öelda, et minu poolt nähtuist-organiseerituist oli tänavune sisukam ja võiks öelda, et ka parim. Seda tänu ühelt poolt küllaltki õnnes- tunud ürituste valikule, teiselt poolt aga tänu neile 40 noorele inimesele, kes tulid laagrisse tul- vil tahet otsida ja leida tõe, arutada aktuaalseid probleeme meilt ja mujalt, täiendada ise- ennast ja kõige lõpuks hästi ning huvitavalt puhata.

Püüaksin anda kaleidoskoobi- lise ülevaate sellest, mida tehti ja arutati, kellega kohtuti ja millest vaieldi möödunud heina- kuu kahe teistkümnepäeva jook- sul Klooga.

Avalõõgiks oli kohtumine dots. Leo Vohanduga. Kuulsime mul- jeid üliõpilaselust USA-s, aruta- sime ja vaagisime ühiselt proble- me meie üliõpilaselust ning püüdsime leida neid probleeme esilekutsuvaid põhjusi. Väga il- lustratiivselt ja huvitavalt rää- kis psühhiaatriast, noorsoopsüh- holoogiast, inimese suhtumisest teda ümbritsevasse keskkonda ja paljudest teistest samalaadsetest

Arvi Peetrimäel, Anne Laasveril, Mait Kõrgmaal ja Sirje Kõrsal on käsil ankeetküsimustele vastamine.

probleemidest noor psühhiaator Väino Vahing Tartust. Kõige suurema pessimismiga suhtuti alg- gul kohtumisse dots. E. Mattise- niga (põhjendus: mees tundma- ta, teema kuiv jne.). Kuid pärast kohtumist oli pisut piin- lik oma mõtete pärast vist ka kõige suuremal pessimistil, sest mõttevahetus parati juhtivast osast, demokraatlikust tsentralis- mist, siseparteilisest demokratis- mist oli läbi viidud huvitava vestluse vormis, kusjuures kõiki- dele küsimustele antud vastustes jäi kõlama tõe ja printsiipial- sus.

Huvitavate kohtumiste nime- kirja peaks veel lisama kohtumi- sed õppeprorektor dots. E. Schmid- tiga, meie komsomoliaktiivi va- na tuttava M. Tiitiga, dots. L.

Kahkiga, ELKNU KK sekretäri K. Adamsoniga jt. Kuid paraku on võimatu anda ammendavat ülevaadet kõikidest kohtumistest.

Eraldi tahaks aga peatuda ühel lõkkeõhtul, kus meie külalisteks olid noored kirjanikud Ülo ja Jüri Tuulik ning vastavalt selle- le kujunes ka õhtu teema — loomine ja looja, A. Camus ja Jaan Kaplinski, küsimused, miks «mõni kirjanik püüab ikka veel elu näha läbi «roosade prillide», miks «Noorus» on huvitav noor- soojakiri ja miks «Noorte Häält» kõl- lab tihti paraku rohkem kasutada mittesihipäraseks kui sihipäraseks otstarbeks. Lisada võiks vast seda, et tol õhtul jät- kus jõudu ja probleeme arute- luks ajani, mil idas löi taeva- sere juba helendama. Ja ega see

Filosoofiakandidaat R.-N. Blum ütles Eesti NSV I üliõpilaskonverentsil, et üli- õpilastele on vaja suuremat orga- nisatsioonilist iseseisvust.

Kas mitte üliõpilaste sünnita- tud EÜE pole selline organisat- sioon? Prof. A. Aarna ütles, et EÜE näol kasvab kollektiiv, mil- le traditsioonidel on isegi suu- rem kui seaduse jõud. Kui EKP Kingissepa Rajoonikomitee juu- res tööle asuv ökonoomilise ana- lüüsi ühiskondlik nõukogu ja

TÖÖ, JUHTIMINE, AEG JA KOHT

ehitusmaleva staap leiavad, et EÜE ennast ka majanduslikult ära tasub, siis oleks vaja astuda sellised sammud:

- * Korrigeerime EÜE põhikirja sel- lise tasemeni, et see juriidiliselt keh- tivaks tunnistatakse
- * Koostame EÜE-le oma eelarve ja avame pangaarve
- * Oleks vaja, et ehitusorganisat- sioonid ja tellijad eraldaksid meie arvele vajaliku protsendi oletatava- test kapitalimahutustest
- * Ehitusorganisatsioonid eraldavad lepingu alusel EÜE kättesse aktiiv- seks tööperioodiks teatava koguse mehhhanisme (juhid mehhanismidele lelab EÜE)
- * Hakkab tööle EÜE aastaringne staap (EÜE juhatus eesotsas oma esimehega)
- * EÜE sõlmib ehitusorganisatsioo- nidega ja tellijatega üksikasjalised lepingud

Kas meie organisatsioon ei võiks olla palju elastsem kui ta seda praegu on? Võtame kasvõi sellise küsimuse nagu tööpäeva pikkus. EÜE ajalehe 8. numbris arvas Valve Junts, et tööpäeva pikkus võiks olla 7—8 tundi, Kaarel Haav, et praegune töö- päev on üsna pikk, Tiit Põlde- maa, et tööpäev võiks olla pikem, Ismat Saidaminov, et praegune tööpäeva pikkus on just paras. Aga kuulutame siis välja, et 1968. a. näiteks EÜE Kääriku rühm töötab 6 tundi päevas (seal oleksid ka meie väliskülalised), EÜE Võru-Kubja rühm 9 tundi päevas jne. Las siis igaüks valib.

Samas ajalehenumbris kurdab Tõnu Saar, et tema «rühmainult võtab vastu ja saadab ära...» Aga hästi, las Tori rühm võtab vastu ja saadab ära, kuid olgu see teada juba varem, umbes nii, et Tori rühma I vahetus töötab 1. juulist—1. augustini, II vahe- tus 2. augustist—31. augustini. Kes missugusesse vahetusse ta- hab tööle tulla?

See oleks nagu lähenemine kõrgema kooli suvetöödele. Kas siis selles on midagi halba? Otse vastupidi, EÜE-s saadud koge- mused tuleb kindlasti ellu raken- dada kõrgemate koolide suvetöö- de organiseerimisel ja vastupidi. Võib-olla võtab EÜE endale ka osakese TRÜ uute õppehoonete ehitustöödest.

Paar sõna ka EÜE organisat- sioonilisest säilitamisest aasta- ringset. T. Etverk pani ette EÜE aasta läbi töötava staabi juurde lõmmata aktivistide grupp, kus oleks järgmise aasta rühmako- mandöre, nende asetäitjaid, meistreid jne. Aktivistid hak- taksid juba talvel moodustama enda ümber tulevase EÜE rühmi ja lööksid kaasa üliõpilasmaja töödel. Seda mõtet tuleks kind- asti toetada.

MALEVA JUHTIMISEST

EÜE-s on palju juhte — ala- les maleva komandörist ning lõ- petades rühmakomandöri, tema isetäitja, meistri ja brigadiriga. Tänavu on neid ligi kaheksa- kümme. Kuidas siis juhtimist paremini korraldada? Tekkisid hilisugused mõtted:

* Maleva staabis peaks olema nn. staabilülem, kes koordineeriks staa- bi tööd, kutsuks kokku staabi koos- lekulid, jaotaks staabi liikmete va- iel ülesandeid jne. Maleva koman- döril on oma üldisesannete kõrval ega funktsioon: raske tälta.

* Ei tahaks toetada R. Bankleri tepanekut, et EÜE staap tegutses ainult EÜE tegevuse ettevalmistus- perioodil, aktiivsel tööperioodil ju-

BADACSONY-LABDIHEGY LATINKA SANDOR 1967 KISZ EPITŐ TÁBOR 1967

FIDELEM! FIDELEM! PODJO!

Nende sõnadega algas Badacsony-Labdihegy's 177 tudengi tööpäev. Kell näitab 4.30 ja poolled meist ei taha hästi uskuda, et peab üles tõusma. Vanemad ja targemad lohutavad end sellega, et kodus on kell juba 6.30 — enam-vähem normaalne ülestõusmise aeg. Kõrvulukustavalt panakse mängima ungarikeelsed heliplaadid.

Hoiad pead padjal ja mõtled. Pikkamööda sunnid end üles tõusma ja pesema minema. Külma vesi teeb värskeks ja virgeks.

Kerge hommikusöök. Rongiga töökohale sõitmine on mõnede muutunud «tinglike refleksidega» lõbureisiks, mille vältel kuue ungarikeelse sõnaga püütakse nooremajalastele ungarilannadele selgitada, kes me oleme, kust me oleme ja mis me tahame.

20 minutit sõitu. Peatus, Abrahamhegy. Tõlkes tähendab see Abrahami mägi.

Vaguniuksele ilmume üksteise järele meie, brigaadi liikmed: Ülo Taal, Gennadi Terri, Rein Romet, Indrek Toome ja Kaarel Air, TPI-st, Kaarel Zilmer ja Rein Kukk TRÜ-st, Tiit Krossman ERKI-st, Toomas Jõgi TPedI-st ja tele-kinooperaator, brigaadi kõige suurem «loikam», Arnold Altmäe. Kõigil on seijas ilusad kollased lühikeste käistega trikoosärgid, sinised teksased ja jalas kolm numbrit suuremad rauaga ääristatud tanksaapad.

Raudteetammid kruus rudiseb jalge all. Jõuame purkani, kust saame — poliitilise ökonomia leksikoni kasutades, töövahendid — labidad ja kirkad. Millegipärast pistetakse täna «kõige suuremale loikamile» vikat pihku. Milleks tal seda vaja on? Vikat ise on ka veidi teisem kui meil. Vart on ainult 1,5 m, tera meetrit.

Igal mehel labidas ja kirka peos, astume tööposti poole. Raudteetamm on ühelt poolt 10 ja teiselt 1,5 m kõrge. Tammi õige kaju saime 70 mehe kahenädalase tööga. Tamm ise on parasjagu pikk — umbes 350 m. Teised tudengid läksid juba

Arnol on peas põhjata pruun õlgkaabu. Eemalt vaadates jätab peaaegu ungari talumehe mulje. Mõned hoogsad luisutõmbed ja kõigile on selge, et Arno on ennegi nuga teritanud. Takjad ja rohutudid langevad raudteetammide kividele.

Päike tõuseb ja tõuseb. Läheb kuumemaks ja kuumemaks. Tuuakse järjekordne kannutäis joogivett. Kõigil on janu. Meeste tumepruunid soonelised kehad on tolmused ja higised. Kõhmad kaovad, tamm sileneb.

9.14 kihutavad kõigile järelhommikussöögi toojad: laagriülem Köverzdi Lazlo, majarüstülem, meie meister ja laagriülem 6-aastane tütar Noima. Brigadir, korrapidaja ja vanemtoodutooja spurdivad masina juurde. Edes tume ungarlaste ja poolakate brigaadi. Mõned vihjed pikaajalistele ja pingsaile treeninguile nende esinajalt ja ulatamegi ühe pilotka paprika, teise praetud lihatükki ja kannu tee jaoks. Juba eemalt tervitavad reid teised brigaadi liikmed hüüetega: «Kas paprikat on? Kas vorst või praetud lihatükid?» Vastame nagu oskame.

Kallame teed, sööme ja ajame meeste juttu naistest, ilmast, ilusatest hobustest. Kõik kamarad saab endale Rein (ma mõtlen Rometit). Peale sööki ungari sigaretti, sest ka suitsupoolest paremini varustatud mehel, Krossmani Tiidul, on eesti sigaretid liimiteeritud.

Päike on pea kohal. Leitsak. Ei ühtki pilvetuttu ega tuuleilli.

9.45 algab tööpäeva teine pool. Vikatimees Arno ja harguja Karla on saanud kaubale ühe ungarri taadiga, kes veab nende eest heina oma hoovi. Selle «ratsi» eest said nad brigadir Indrekult kiita. Rõõmuga haaravad nad labidad ja ronivad tammile teistele appi.

Räägime mis me räägime aga «loov töö» on raske töö, eriti kui tuleb labidaga luua. Kuigi kõik mehed on rohkem räpudõga tegelused, peavad nad tööpäeva lõpuni edukalt vastu.

Jaamahoone juures on vändatav kaev, kust ühest torust tuleb külma vett. Poeme poolest ke-

Moskvas oli V Rahvusvaheline Mäekongress, millest meie vabariigi delegatsioon koosseisus võttis osa ka Tallinna Polütehnilise Instituudi dotsent Heino Arukiila, keda palusime vastata mõningatele küsimustele.

* Milline oli kongressi teema ja kui palju inimesi võttis selles tööst osa?

Kongressi deviisiks oli «Tehniline progress mäetööstuses». Kongressist võttis osa üle 1800

tutvustas meie maa söekaevanduste kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimise ülesandeid, mille lahendamine kindlustab toodangu suurenemise 100 miljonit tonni aastas. Samaaegselt suureneb tööde ohutus ja paranevad töötingimused.

Ameerika Ühendriikide teadlane P. Salvati rääkis oma ettekandes USA söetööstuse arenguperspektiividest kuni aastani 2000. Tööviljakuse edasiseks

tatakse Kansk-Atšinski ja Ekvi-kaštuzski söebasseinides söekarjäärid aastatoodanguga kuni 60 miljonit tonni, mis võimaldab tunduvalt suurendada tööviljakust ja alandada söe omahinda.

Ka USA söekarjäärides suureneb pidevalt kasutatavate masinate võimsus. Näiteks kasutatakse ekskavaatoreid kopa mahuga 140 m³ ja kavas on suurendada kopa mahtu kuni 230 m³. Sellised ekskavaatorid kaaluvad küll üle 10 000 tonni, kuid suure toetuspinna tõttu võivad nad töötada pinnasel, mis ei kannu ini-

RAHVUSVAHELINE

MÄEKONGRESS

delegaadi 48 riigist, kes esinesid kokku rohkem kui 50 ettekandega. Välisriikidest olid kõige arvukamalt esindatud Tšehhoslovakkia, Poola, Inglismaa, Saksa FV ja USA.

* Millised ettekanded äratasid kõige rohkem tähelepanu? Kas oli ettekandeid ka põlevkivi kaevandamise kohta?

tõstmiseks on ette nähtud suurendada mäemasinate mõõtmeid. Konstrueerimisel on sooniimasinad võimsusega 400 HJ, millised töötavad pingega 1000 V,

mest. Elektrienergiat tarbivad võimsad ekskavaatorid sama palju kui 30 000—50 000 elanikuga linn ja nende aastatoodang ulatub 40—60 miljoni m³.

N. G. W. Cooki, H. G. Denkhuse ja W. S. Rapsoni (LAV) ettekandes mainiti, et enamikes Lõuna-Aafrika kaevandustes toimuvad mäetööd 1500 kuni 3800 meetri sügavuses, kaalumisel on mäetööde plaanid 4300 ja 5000 meetri sügavuses. Sellises sügavuses ulatub kivimite loomulik temperatuur kuni +60°C ja suurte pingete tõttu muutub raskeks lae käsitlemine. Tööohutuse ja normaalsete töötingimuste tagamiseks kasutatakse õhu kunstlikku jahutamist ja elektronarvutusmasinaid, mis võimaldavad valida sellise kaevandamisplaani, kus kivimite äkilise purunemise oht on minimaalne.

Väga elavad olid diskussioonid, mis toimusid pärast iga istungi ettekannete lõppu. Eesti NSV esindajana esinesin sõnavõttuga põlevkivi kaevandamise küsimustes.

* Kas kongressi käigus korraldati ka ekskursionsioone?

Kongressist osavõtjatele korraldati ekskursionsioone Donetsk ja Moskva lähedase söebasseinide kaevandustesse, Krivoi Rogi maagikarjääridesse, mäemasinate tehastesse ja teaduslikesse uurimisinstituutidesse.

Enamik kongressist osavõtjaid tutvustasid mäetehnika uutusi ka Rahvusvahelise mäetehnika näitusel Gorki nim. pargis, kus enam kui 30 000 m² pinnal tutvustasid mäetehnika uudiseid paljud NSVL, Poola, Saksa DV, Inglise, Saksa FV, Rootsi jt. riikide firmad.

Nelja puurmasinaga liikuvagreenkaat SBU-4.

Iga kongressi istung, kokku 9, oli pühendatud kitsamale temale. Enam tähelepanu äratasid istungid, mis olid pühendatud mäetööstuse planeerimisele, juhtimisele ja ökonomikale, tehnilisele progressile lahtisel ja allmaakaevandamisel ning maavarade kaevandamisele suurtes sügavustes.

Huvitava ettekandega esines NSV Liidu söetööstuse ministri esimene asetäitja L. Grafov. Ta

kavatsusel on kasutusele võtta söekombainid, mis töötavad pingega 4160 V. Sellised kombainid juba töötavad Kanadas.

Inglise teadlane P. Tregelles ja Saksa FV teadlane W. Schmidt-Koehl pühendasid ettekande elektronarvutusmasinate kasutamisele mäetööstusettevõtete juhtimisel.

Huviga kuulati ka akadeemik N. V. Melnikovi ja prof. M. G. Novožilovi ettekannet. Nad teatasid, et lähematel aastatel ehi-

ALMAVU loomailt

Üleliidulise Armeed, Lennu- ja Merväe Abistamise Vabatahtliku Ühingu on patriootiline eesmärk ja ülesanne.

ALMAVU kõik algorganisatsioonid aitavad kaasa meie sotsialistliku kodumaa kaitsevõimsuse tugevdamisele.

Meie instituudis hoogustus ALMAVU organisatsiooni tegevus eriti mõeldud õppeaastal. Tänu instituudi parteikomitee, dekanatide ja üksikute aktivistide süstemaatilisele selgitustööle, suurenes liikmete arv kevadsemestril peaaegu poole võrra, ulatudes nüüd 2000-ni. Alguval õppeaastal tuleb jätkata uute liikmete hõlmamist. Teaduskonnade ALMAVU algorganisatsioonidel tuleb arvele võtta I kursuse üliõpilased, kes omavad ühingu liikmepileti, samuti hõlmata uusi liikmeid.

Kõik TPI üliõpilased, teenistujad ja õppejõud ALMAVU liikmeks! — niisugune oli ka instituudi Nõukogu üleskutse, mis kõlab eriti pidulikult meie kodumaa juubeliaastal.

Möödunud kevadsemestril oli uute liikmete hõlmamisel instituudi parimaks mehaanikateaduskond (70% teaduskonna õppejõudude ja üliõpilaste üldarvust). Selles töös aitasid kaasa nii dekanat (sm-d H. Kuldma, O. Bussel), parteibüroo (sm. G. Trapezontsev) ja

ALMAVU aktiiv (sm-d V. Meng, E. Puskar jt.). Semestri jooksul viidi läbi ka mitmesuguseid spordi massivõistluste, kohtuti sõjaveteranidega, organiseeriti näitlikku agitatsiooni (fotostend) jms. Pole kahtlust, et mehaanikateaduskonna ALMAVU algorganisatsioon tugevneb käesoleval õppeaastal veelgi, sest seal on aru saadud, et ainult laialdane ühiskondlik aktiiv suudab lahendada ka kaitse-massilise töö küsimusi.

Hea on olukorda ka majandusteaduskonnas (60%), kus ALMAVU algorganisatsiooni hinged on üliõpilane N. Pertels. Suurt abi on osutanud ka teaduskonna dekaan sm. J. Toomaspoeg ja parteibüroo sekretär sm. B. Veimer.

Kevadsemestri lõpuks jõudsid 50%-ni ka elektrotehnika, energetika ja ehitusteaduskonnad. Kahjuks ei saa rahule jääda keemiateaduskonna ALMAVU algorganisatsiooni tööga (esimees J. Vabaoja), kus ridade kasv on aeglane (mais 20%, septembris jõuti 30%-le), ning pole suudetud veel luua laialdast ühiskondlikku aktiivi. Sama on maksev ka instituudi teenistujate, samuti mõningate üksikute kateedrite kohta.

Tunduvalt on elavnenuk ka sportlik tegevus. Kui 1966. a.

täitis instituudis VKK («Valmis Kodumaa Kaitseks») kompleksi nõuded vaid 6 üliõpilast (I), siis käesoleval aastal on pilt tunduvalt muutunud — juba kevadsemestril täitis normid üle 200 õpilase, aasta lõpuks suureneb see arv veelgi. Selle tööloogu eest hoolitseb kehalise kasvatuskateeder, samuti ujumis-kursuste läbiviimise eest, millest osavõtt on olnud elav.

Laskesportivõistlustest Mustamäe laskerajal võttis osa üle 1000 võistleja, kellest täitis VKK normid 700 üliõpilast, III spordijärgu nõuded aga 315.

ALMAVU TPI Komitee juures tegutsevad järgmised seksioonid — altee sport (esimees M. Lootsar AS-91), orienteerumissport (esimees M. Kipper LM-71), laskesport (esimees R. Erme LM-51), raadiosport (esimees V. Pärk AO-71) ja auto-moto sport (esimees O. Soidla AA-52). Kui nendel erialadel on loodud treeninguvõimalused peamiselt järgusportlastele, siis massilistest jooksu- ja suusakrossidest, orienteerumise, laskesportide ja ujumisvõistlustest, samuti VKK normide täitmisest saavad osa võtta kõik ALMAVU liikmed.

Selleks jõudu!

H. ERM,
ALMAVU TPI Komitee
esimees

Meeste laager
TIIT KROSSMAN,
ERKI

mujale tööle, meile jäeti «üks peenematest ja kallimatest» tööd — kalda silumine, põhja puhastamine ja mulla kärutamine. Need tööoperatsioonid polnud meile midugi võõrad.

Riietume tööriivis, s.t. võtame kõik maha, jätame ainult supelpüksid ja «tankid».

Kell näitab 6.15. Ohutemperatuur on umbes 40°. Mehed jooksevad mööda kalda nagu koopaaravad — kallak on ikkagi 45° ja maa savine.

Arno ja Karla (ma mõtlen Zilmeri Karlat) hakkavad niitma raudteevallil rohtu. Arnole pistab umbkeelne brigadir luisu pihku ja peab pika monoloogi sinna juurde. Arno vastab oma keeles samaga. Niimoodi, teineteist tasapisi mõistes, saadakse teada, mida teha, kus teha ja kuidas teha.

I. REKTO

Mis maksab pilet Põlva?

H. SAAN

(Algus eelmises numbris)

«Ei, kolhoosis.» Nukravõitu naeratus.

«Aa!»

«Ei tahetud ära lasta. Kibe heinaaeg — vili tuleb peale. Mitu korda käisin palumas... Mis seal satata — nutsin ka. Teised kõik õpivad, mina üksi jäin.»

«Jüite?»

«Nojaa, me tulme kogu klas- siga. Neli aastat tagasi...»

«Te polegi siis siitkandist?»

«Ei. Tartust.»

Näe, mõtles Soosaar, üks ma õelnud, hm, see tähendab arvanud. Maatüdrukuna ta just välja ei näe, ainult need...

«Kas on raske uskuda?»

«Ei, ainult need...»

«Patsid? Mulle nad meeldi- vad.»

Huvitav tüdruk, mõtles Soosaar. Taibukas. Kahju, tõesti kahju, et ühtegi tudengit Tilsis ei ole.

«Ülete, et olete kolhoosi üksi jäänud?»

«No mitte päris. Kaks poissi on ka. Aga nad on niisugused... Ega neist edasiõppijaid tule.»

«Ja kellena töötate? Kontoris? Või eesrindlik seatalitaja?»

Tüdruk tabas mehe hääles troomia ja pöördus pikkamööda akna poole.

«Traktoristina.»

«Ohoo!»

«Mis siis — meile kooli õpe- tati.»

«Ja nüüd sai sellest tööst isu täis?»

Aga juba taipas Soosaar, et niisuguse tooniga võib ta jutu- ajamise hoopis katkestada. Vas- tus jäigi tulemata ja Soosaar otsustas mitte midagi enam kü- sida. Ta vaatas bussis ringi.

Ümberringi istusid vanemad inimesed. Tõttõelda — päris vanad, peamiselt naised, kelle nägudele mitmetunnine sõit oli vajutanud üksikõiksel kannatli- ku ilme. Juttu ei räägitud, aga ka keegi ei maganud. Vidriku koolimaja juures olid küll kaks poissi raamatupampudega peale tulnud, kuid juba küla juures ütlesid nad oma «head aega» ja läksid maha.

Tilsi tüdruk vaatas endiselt aknasse.

Tee tolmas juba tugevasti ja Soosaare kurk kuivas.

Soosaar võttis raamatu ning avas selle järjehoidja kohalt.

«Vabandage, et ma segan,» ütles tüdruk. «Teie arvates on siis noorte suundumine edasi õppima ebaõige?»

Soosaar pani väärikalt raa- matu kokku ja vaatas neiule otsa.

«Mitte seda, aga mitte kõik ei saa omandada kõrgemat haridust. Keegi peab tegema ka lihtsat tööd seni, kuni jüüsiline töö kui selline eksisteerib.»

Imelik, seda kõike oskan ma öelda ainult ajalehe moodi, mõtles ta samal ajal. Ja jutt kukub nii kohmakalt välja... Ometi peaks niidõelda oma sõna- dega...

«Mida te kavatsesite õppida?» Keemiat küll kolhoosis vaja ei lähe. Veel mitte.

«Miks just keemiat?»

«Ei tea... raske öelda. Teised läksid — Airi ja Maie ja... Tei- sel kursusel juba. Kutsusid ka, hiiglama vahva olevat. Võiks ühiselamusse samasse tuppa...»

Tüdruk lõi isegi käega. «Meil käib kinogi kord kahe nädala tagant. Talvel kõisime Kanepis, suvel aga oled õhtuks nii väsi- nud, et...»

Nad ei märganud, et buss oli seisma jäänud. Juht küünitas üle vahebarjääri ja hõikas läbi mootoriurina:

«Hei, kes siin Põlva piletit hin- da teadis. Kas peame laskma otsa või vasakule?»

Inimesed vaatasid aknast väl- ja. Tagumisest otsast anti nõu «õkva» minna. Aga juht vaatas Tilsi neiule poole ja ootas. Sest tema pidi kõige paremini tead- ma, kui juba piletihindugi tun- dis.

«Peab otse, üle Anne,» ütles tüdruk.

Buss pöördus silla otsa juu- rest tagasi.

«Jaa,» ütles Soosaar kõigele lõppu. Motiivid on tüdrukul udused, see on enam kui kindel. Aga tahtmine? Samal ajal on vastuvõtuplaanide realiseerimi- sega kohati raskusi. Midagi tu- leks teha, et seda tutvust mitte niisama lõpetada.

«Jaa,» ütles ootamatult ka tüdruk. «Kõige piinlikum on ta- gasimine. Mis esimees ütleb? Ja poisid... Läksin nendega pä- ris riidu — ütlesin, et te võib- olla pole võimalisedki... Ja nüüd — kujuta ette!»

Soosaar kujutas küll ette. Mi- ne tea, oli seal võib-olla veel keegi. Tegi plaanegi. Küllap lahkusid riiduga, niidõelda — iga- veseks. Jaa-jaa...

«Ja esimees! Ta palus mind ju lausa põlvli. Võib-olla teate isegi: mehhanisaatoreid võib näppudel üles lugeda. Ja mehed võtavad... Lubas paari aasta pärast kolhoosi poolt suunata. Epasse muidugi. Aga mina aja- sin rauda. Lõpuks ta nagu vi- hastas ja ütles...» tüdruk hak- kas kahtlaselt neelutama, «ütles, et oled nagu teisedki, ei pare- mat. Ainult, et saaks ära.»

Reetlik nägu keerati jälle ak- na poole. Soosaar kujutas ela- valt ette seda lahingut esime- hega ja leidis, et tagasimine on ikka raske küll. Eriti naisterah- val. Nemat peavad sellest uhkusest palju. Tüdrukul pidi uhkust olema, arvas Soosaar teadvat. Patsidest. Kes poisipea ajal patse kannab, selle uhkus peab ilma arvamusest üle olema.

«Kas kavatsete veel proovida?» Tüdruk kehitas õlgu.

«Matemaatika oli mul juba keskkoolis nõrgaks kohaks.»

«Aga on ju teisi alasid: keeled, ajalugu...»

«Ei tea. Ei huvita.»

«Jaa-jaa... mulde, kui see on teie soov, võiksin ehk mida- gi teie heaks teha.»

«Mida siis,» tõstis neiu kul- mud kõrgele.

Soosaar tundis ette mõnu ül- lalusest, mida ta nüüd kaas- vestlejale valmistab.

«Töötan seal. Soosaar on mu nimi. Tõsi, matemaatik ma küll pole, kuid tunnen neid päris hästi. Võiksin nendega rääkida.»

«Et ma läbi saaksin?»

Häältoon tundus kahtlane, kuid nõoilmet mees ei näinud. Tüdruk tabas ta mõtte ja ta ei teadnud, kas äätkata.

«Saaksin teile muretseda pro- grammid... teatada konsultat- sioonide aja...»

Tüdruk ei vastanud. Sõrmed trummeldasid eelmise pingi seljatuge. «Kui annaksite nime, aadressi. Teataksin mittestatsio- nääsele vooru vastuvõtuksamite ajad.»

Sõrmed trummeldasid muutu- matus rütmis edasi.

Soosaar jäi solvunult vait. Tont võtku neid naisi, mõtles ta. Milleks räägiti siin seda nu- tulaulu, nagu sõltuks kogu elu ühest neetud matemaatikaõp- mist. Ta oli oodanud tänuiliku pilku oma ettepaneku peale. Tõttõelda oli ta oodanud roh- kemgi...

Ka Soosaar hakkas aknast välja vaatama. Tuiukas auus- tikuv oli kohale saanud vihma- püved ja bussiaknad muutusid vähehaaval veetävilisteks. Tävid ühinesid triipudeks, mis täiesti ühesuguse kalde all akna alu- mis servani «ooksid».

Kui buss jälle kiirust vähen- dama hakkas, pööras neiu lõ- ...

Kergejõustiku karikavõistlused käesoleval õppeaastal peeti 9. ja 10. septembril Mustamäe staadionil.

Kompleksspartakiaadi selle va- likala tähtpäevaks on hilissügis. Igal sügisel loodeti ja oodati esi- mese kursuse arvukat osavõttu.

KERGEJÕUSTIKUS KARIKAVÕISTLUSED

Kuid eksamid keskkooli lõpeta- miseks ja TPI-sse sisseastumiseks, septembrikuu tööperiood, kompleksspartakiaadi juhendi- uudsus, organiseerimise aja vä- hesus ning oktoobrikuu vilud ja vihmased ilmad võtsid igaüks oma lõivu, ja tulemuseks oligi esimese kursuse üpris kasin osa- võtt. Ja tänava otsustatigi kari- kavõistlused pidada ilma esime- se kursuseta.

Ei saa märkimata jätta ka seda asjaolu, et tudengisuvi on suures osas aktiivne puh- kus, tõsine töökäimise hooaeg. Suvel vajub tahaplaanile kõik muu, kaasaarvatult ka sport. Kui kevadel paljud tudengid kuulu- sid vabariigi paremiku kilda ja neist loodeti kõrgemate spordi-

puks näo Soosaare poole. Selle hing jäi lausa kinni õnnelikust naeratusest neiu näol. Ta avas suu, kuid neiu jõudis temast ette.

«Lubage mind mööda,» ütles ta. «Peeter on mul vastas!»

Soosaar saatis pilguga tüdru- kut, kuni see avatud ukse va- helt kadus, pöördus siis akna poole ja nägi pruuni nailon- mantlit ilmutavat bussi otsa ta- gant. Tüdruk läks jooksusammul teepeenral seisva koguka poisi juurde, kelle luttunud pintsak ja heie juuksetukk andsid mär- ku pikemast vihmast. Hetke seisatasid pruunid kingakesed vastakuti tohutute kirsavoidega ja Soosaar upitas nägema, kas... Kuid poiss tõmbas maan- teekraavist jalgratta ja hakkas selle juhtrauale neiu kandekotti sobitama.

Viib raamil koju, mõtles Soosaar kadedalt.

Kui buss jälle tublit sõitu te- gi, kõhatas kaabuga mees naa- berpingil.

«Kas tohib segada? Kui palju teenib diplomeeritud keemik? Sada? Sada viiskümmend?»

«Umbes.»

«Aga praegu teenib mehha- nisaator ka keskmises kolhoosis kaks ja poolsada!»

Soosaar ohkas. «See'p see on!»

«Aga,» ütles ta peale väikest pausi, «ega raha ole siis elus peamine.»

«See'p see on,» vastas kaabu ohates.

Ühel korralikul tudengil on piletitega alalõpmata tegemist. Enamasti meenub kõigile kohe eksampilet, mis viimasel korral jälle neetud kombel sisaldas kaks küs must materjalist, mida «ei jõudnud vaadata». Ometi ei taha ükski tudeng teha eksa- meid ilma piletiteta. Siis võib õppejõud küsida, mis aga pähe tuleb. Kuid on teada, et sada tarka ei jõua vastata, kui üks... küsima hakkab, nagu ütles üks tudeng teoreetilise mehaanika kolmandal järeleksamil, seistes üksinda kolme ees. Niisiis — tu-

Uus Eesti NSV rekord

12. septembril märgiti Ülo ITEBI nimi tulemusega 4.81 tei- vashüppes Eesti NSV rekordite raamatusse.

Tahaks loota, et ta sel aastal tuleb edukalt toime ka diploma- tõe kaitsmisega.

Kuultõuge

1. J. Taal AO-101 14.47
2. P. Ennet EV-71 12.63
3. M. Juksar LT-51 11.41

Kettaheide

1. J. Taal AO-101 44.98
2. A. Kaun TI-31 34.86
3. A. Palm AA-11 34.38

Vasaraheide

1. M. Juksar LT-51 45.96
2. T. Sermat LA-52 40.20
3. T. Kallaste KP-31 26.24

Odavise

1. N. Kuimet KP-31 54.44
2. T. Peterson AA-51 51.44
3. T. Koppei EV-71 51.08

36 õpperühma kaasavõistlemi- sel kujunes õpperühmade ja teaduskondade pingerida alljärg- nevaks:

ÕPPERÜHMAD

1. KA-71 655 punkti
2. KP-31 354,5
3. EE-32 237,5
4. AA-51 227
5. TM-31 146,5
6. TI-31 133
7. EE-31 131
8. AA-11 113
9. EE-102 108,5
10. LT-51 107
11. AV-51 94
12. LP-31 89,5
13. AJ-51 84
14. TE-31 82
15. EV-71 80
16. LA-52 78
17. MM-37 71
18. MP-32 67
19. AO-101 62
20. LR-97 58
21. LM-51 57,5
22. KP-11 57
23. MM-31 54,5
24. TT-31 54
25. LK-31 54
26. KA-31 47
27. TE-51 31
28. ET-31 28
29. LT-31 27
30. AE-37 26,5
31. KL-51 26
32. TR-31 25
33. EE-51 25
34. ED-71 25
35. ED-51 24
36. LA-31 22

TEADUSKONNAD

1. Keemiateaduskond — 1139,5 p.
2. Ehitusteaduskond — 859
3. Energeetikateaduskond — 606,5
4. Elektrotehnikateadus- kond — 493
5. Majandusteaduskond — 471,5
6. Mehaanikateaduskond — 192,5

R. TOOM

Head uut aastat, noored rah- vusvaheliste suhete huvilised! Tallinna Polütehnilise Insti- tuudi Rahvusvaheliste Suhete Klubi alustab oma uut hooaega. I kokkutulek toimub neljapäe- val, 21. septembril kell 19 ELKNÜ Tallinna Linnakomitee ruumes, Vana-Viru 12. Kohtumiseni! RSK PRESIDENT.

Vast. toimetaja V. KALPOS

Organ парткома, ректората, ко- митета ЛКСМЭ и профкома Та- ллинского политехнического инсти- тута газета «Таллинский политех- ник».

Hind 2 kop. Trükikoda «Ühiselu», Tallinn. Pikk tn. 40/42, MB-08441.

Tellimise nr 2441

18. septembril dots. R. Pakka- se loeng «Valgus».

19. septembril dots. U. Rauka- se loeng «Tugevusõpetuse õppi- misest».

21. septembril prof. O. Steini loeng «Mis on filosoofia?».

Loengud algavad kell 22.

Ühel korralikul tudengil on piletitega alalõpmata tegemist. Enamasti meenub kõigile kohe eksampilet, mis viimasel korral jälle neetud kombel sisaldas kaks küs must materjalist, mida «ei jõudnud vaadata». Ometi ei taha ükski tudeng teha eksa- meid ilma piletiteta. Siis võib õppejõud küsida, mis aga pähe tuleb. Kuid on teada, et sada tarka ei jõua vastata, kui üks... küsima hakkab, nagu ütles üks tudeng teoreetilise mehaanika kolmandal järeleksamil, seistes üksinda kolme ees. Niisiis — tu-

deng armastab piletit. Ja oleks arvatavasti valmis palju maks- ma, et saada just see vajaliku numbriga pilet.

Bussi- ja trammipiletite puhul number olulist rolli ei mängi. Seepärast leidsidki Rein Rettel (AO-31) ja Jakov Bumštein (KP-57) viis kopikat olevat ko- hutava hinna ühe bussipileti eest ning püüdsid niisamuti läbi aja- da.

Kummaliste tudengite fotod on tutvumiseks välja pandud Keskväljakul asuvale bussijä- neste autahvliile. Tutvuge!